

Nič več prahu na Rakovi jelši

Krajanje Rakove jelše so se po dolgih letih negodovanja končno razveselili asfalta po Poti na Rakovo jelšo, ki je za večino prebivalcev takorekoč edino okno v svet. Rešili so se nadležnega prahu, blata in cestnih lukenj, ki so jim grenili vsakdanjo pot v šolo, v trgovine, na delo in še kam drugam. Denar za okoli 700 metrov asfaltne prevleke, ki so jo delavci SCT-ja položili v letošnjem juliju, so prispevali Komunalna skupnost ljubljanskih občin. Sklad stavbnih zemljišč in SCT, tretjino sredstev pa so morali s pomočjo požrtvovalnih uličnih poverjenikov na hitro zbrati krajanje sami, da so se lahko pričela dela na cesti. Prav uspešnost tega mini samoprispevka dokazuje pripravljenost krajanov materialno sodelovati pri komunalnem urejanju svojega okolja. Še več; ko je bila gradbena mehanizacija na terenu, so se v večini ulic odločili zbrati še dodaten denar in asfaltirati tudi svoje ulice, tako da je danes poleg Pote na Rakovo jelšo pod asfaltom še deset cest. Če upoštevamo, da je vse to potekalo pred ali pa že med dopusti, ko so ljudje nameravali svoje prihranke porabiti za letni oddih, vidimo, kako zares uspešna je bila akcija zbiranja prispevkov. Marsikdo se je moral na ta račun odreči poletnim počitnicam kje na morju ali v gorah.

Velika zasluga za asfaltiranje glavne ceste gre tudi delavcem občinskega izvršnega sveta in SZDL, ki so pozorno prisluhnili željam krajanov, poskrbeli za finančna sredstva in uskladjali delo vseh upravnih in izvajalskih služb.

Vodstvo krajevne skupnosti se zaveda, da je asfalt velika pridobitev za Rakovo jelšo, hkrati pa tudi drobec med vsemi komunalnimi problemi, ki žulijo krajanje. Že naključnemu obiskovalcu, ki gre po novi cesti, postane kmalu jasno, da je kljub asfaltu prometno stanje še vedno pereče, ker ni urejenih pločnikov. Problematična pa je še vodoskrba na nekaterih območjih, kanalizacija, elektrika, telefonija itd. Krajevno vodstvo se je zato konec avgusta sestalo s predstavniki Zavoda za izgradnjo Ljubljane in občinskega IS, da bi opredelili program uresničevanja lani sprejetega zazidalnega načrta VS 2/11 za območje Rakove jelše. Sklenjeno je bilo, da bosta program in pregled stroškov celotne komunalne ureditve izdelana do konca letošnjega oktobra, temu pa bo sledila priprava projektne dokumentacije in iskanje denarnih virov. En vir bi moral biti že znan in to je krajevni samoprispevek. Glede na uspešnost zbiranja denarja za asfalt in glede na zanimanje krajanov za samoprispevek smo prepričani, da bodo ponovno pokazali visoko stopnjo odgovornosti in se odločili za ta način sofinanciranja, saj lahko le v tem primeru pričakujejo pomoč širše družbe pri komunalnem urejanju svojega okolja.

Za konec preveč raje ne bomo obljubljali. Upamo le, da se tudi Rakovi jelši obetajo boljši časi.

Anton SLAK
Miha DEBEVC

Korenčani so praznovali

Odkar so na hriboviti Koreni nad Horjulom vznikle prve domačije, tamkajšnja cerkev sv. Mohorja in Fortunata najbrž še ni videla toliko ljudi kot prav letošnjega 16. julija. Številni domačini in krajanje iz sosednjih krajev, dekleta v narodnih nošah, izletniki in drugi ljubitelji horjulskega in polhograjskega hribovja, vsi ti so se zgrnili okrog prazničnega, z nabožnimi podobami in vezenim smrekovim okrasjem okrašene odra pred cerkvijo, kjer se je odvijal zgodovinski dan cerkve – 600-letnica njene posvetitve.

Po uvodni verski svečanosti, ki jo je vodil škof Stanislav Lenič, je kaki dvatisoč glavi množici spregovoril priznani kulturni

delavec dr. Matjaž Kmecl, ki je ponovno opozoril na nevarno zaostrovanje političnih razmer pri nas (še posebej na nedavne tankovske grožnje nekaterih prenapetežev na jugu) in pohvalil pridne Korenčane, »ki bi jih bržkone tudi sam Cankar postavil za zgled vsemu komodnejšemu delu Jugoslavije«.

Kulturni del spominske prireditve ki je sovpadala tudi z letošnjim praznovanjem KS Horjul, so popestrili tudi horjulski pevci in folkloristi s pesmimi in plesi, v imenu krajevne skupnosti Horjul pa je množici

spregovoril predsednik skupščine KS Jože Praprotnik.

Cerkev sv. Mohorja in Fortunata na Koreni po svojih gradbenih prvinah sodi med najstarejše sakralne spomenike romanskega sloga pri nas, izjemno dragocene pa so tudi njene freske in notranje stenske slikarije, ki segajo vse tja do štirinajstega stoletja. Nekatere ohranjene arhitektonske prvine dajo slutiti, da je cerkev v času posvetitve (torej leta 1389) že stala, tako je dejanski čas njenega nastanka še vedno ostaja uganka.

B. VRHOVEC

Nov dom gasilcev na Butajnovi

Nekje v prvi polovici letošnjega poletja so na Butajnovi nad Horjulom končno spravili pod streho novi gasilski dom, ki so ga, kot zatrjujejo, »na papirju« gradili vsaj kakih deset let. Nova prostorna zgradba bo butajnovske in planinške brambovce, ki so združeni v enotnem gasilskem društvu (ustanovljenem leta 1972) naposled rešila večnih skrbi, kam z vso gasilsko opremo in vozili, hkrati pa bo prišla prav tudi za razne druge krajevne aktivnosti. Poslopje, grajeno brez tradicionalnega stolpa, premore garažo za kar tri gasilska vozila, večnamensko dvorano, klet, dvorano za sestanke, lastno kuhinjo, komandni prostor, drvarnico in še nekaj drugih pomožnih prostorov.

Kot podrugod, je tudi ta dom (čigar gradnjo so zastavili maja letos), v glavnem sad prostovoljnega dela. Vanj so Butajnovci in Planinci vtkali prek 9000 udarniških ur (med najprizadevnejšimi omenjajo zlasti Tineta Gabrovška z rovo-kopačem), potrebna sredstva pa so dobili deloma s samoprispevkom, nekaj pa jim

je primaknila Občinska gasilska zveza oziroma KS.

»Nov gasilski dom je bil za nas že nujno potreben, saj imamo zdaj vso gasilsko opremo stlačeno v najeti zasebni garaži. V takšnih razmerah je seveda vsaka nadaljnja izpopolnitev opreme nemogoča. Prav tako pa do zdaj tudi nismo imeli nobenega prostora, kjer bi lahko pripravljali sestanke in razne družbene prireditve,« pravi predsednik gradbenega odbora Jurij Grbec.

Prizadevni udarniki GD Butajnova-Planina so ta svoj delovni podvig kronali s kar najprimernejšo simboliko, ki velja za poletni čas – družno so se odpravili na portoroško noč!

BRANKO VRHOVEC

Ozajljšana horjulska cerkev

Dobrih štiristo let stara horjulska cerkev sv. Marjete, ki jo omenja že slavni Valvazor, je minulo poletje dobila novo, daljšo obleko. Obnovili so namreč njeno fasado in ostrejšje ter popravili tudi njeno samo streho, tako da je dobila povsem nov, svež videz.

Glavna obnovitvena dela je opravil obrtnik Franc Žvokelj, pridno pa so mu pomagali (vsaj pri nekaterih delih) tudi krajanje sami.

Tako ozajljšana cerkev je prišla prav predvsem ob 200-letnici horjulske fare, ki so jo tu praznovali minulo poletje, kakor seveda tudi ob samem letošnjemu krajevemu prazniku.

B. V.

Stranskovaška dilema: majhne razvojne možnosti za majhno vas

PREDSTAVLJAMO VAM
NAŠ KRAJ:

STRANSKA VAS

Še vedno slabe ceste

Na zunaj je kot toliko drugih vasi v dobrih dolini: z zgoščenim starim vaškim jedrom (a brez cerkvice), obdanim z večjimi ali manjšimi priveski novejših stanovanjskih hiš, med katere se kot nekakšni arhaični spački vrivajo stari kozolci in krpe sadnega drevja.

Pa vendar Stranska vas pri Dobrovi premore svojo lastno specifiko: zanimivo lego. Bližnja Gradaščica je namreč nekako odrezala kraj od bližnje Dobrove, tako da je gledano od spodaj zares nekakšna 'stranska vas'. Pravijo, da sta bila nekoč tu dve naselji: Utik in Stranska vas. Pripadala sta še bokalski graščini. Šele prvi večji pljus urbanizacije in pospešene zasebne gradnje je vasi strnil v eno samo naselje.

Prah razjeda lokalko

Strančani, kot nekateri imenujejo krajanje te vasi, ki premora komajda 56 hiš, so se sprijaznili že z marsičem, le s svojimi cestami se ne morejo. Te so namreč še vedno slabše.

Razjeda jih prah in razglodani makadam, nič pa še ne kaže, da bi se jih kdo usmilil z asfaltom. Še posebej problematična je (kakih 800 metrov dolga) cesta proti Dobrovi.

To velja za najbolj prometno žilo v kraju. Ob cesti sicer opozarjajo znaki o omejitvi hitrosti in dovoljeni teži tovornih vozil, vendar pa se jih nihče ne drži. Še huje je bilo menda pred leti, ko so blizu gradili ljubljanske obvoznice. »Tedaj so praktično ves material vozili tu skozi«, se še spominja član